

gaa i deres gamle gode Gænge. Men det er det, man ikke kan faae den høitærede Conseilspræsident til.

Conseilspræsidenten (Estrup): Det ærede Medlem vil vist ogsaa indrømme mig, at dersom det gik saaledes, som han foreslaar, vilde det netop være af personlige Grunde og ikke af Hensyn til Sagerne.

H. Solm: Det er kun for nogle enkelte Bemærkninger, jeg igjen har anmodet om Ordet. Jeg kan nemlig fatte mig kort, da de Bemærkninger, jeg har at gjøre til to foregaaende Talere, nemlig til den høitærede Minister og til det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) ville falde fuldstændig sammen, idet Udtalelserne fra dem vare saa temmelig ens. Det ærede Medlem fra Frederiksborg var overordentlig glad over, at han endelig havde faaet det inderlige Ønske opfyldt, som han mente at have næret, nemlig at Arbejderne endelig havde faaet Repræsentanter her ind i Thinget. Jeg har imidlertid det Indtryk af hans Udtalelser, at hans Glæde var bleven forstyrret ved, at han mærkede, at Arbejdernes Repræsentanter, som nu vare blevene valgte ind i Thinget, ikke vilde gaa den efter hans Mening rette Vej. Den samme Bemærkning falder fra den høitærede Minister; han mente heller ikke, at vi ifølge det Standpunkt, jeg havde stillet mig paa til den foreliggende Dagsorden, var paa rette Vej. Der mentes fra begge de Herrer, at vi burde slaa ind paa Forhandlingernes Vej, og at det kun var ad denne Vej, at vi kunde komme til at overbevise de Herrer om, hvilke Mangler de Lovforslag, som ere blevene forelagte og fremdeles ville blive forelagte af det høitærede Ministerium, lide af. Jeg vil hertil sige: Vi staa paa det Standpunkt, at vi sige, at vi ere villige til Forhandling, naar de rette Forudsætninger for, at en Forhandling kan føres, ere til Stede. Men disse Forudsætninger mangle netop i vore Dine; der er ikke den Forudsætning til Stede, som efter vor Mening bør være til Stede, nemlig den, at man paa begge Sider respekterer hinandens forfatningsmæssige Stilling. Naar Befolkningen har indtaget et bestemt politisk Standpunkt og har valgt sine Repræsentanter trindt om i Landet paa dette politiske Standpunkt og sendt dem ind med det Mandat at forsøgte disse bestemte politiske Ansøkelser, saa staa vi paa det samme Standpunkt som den øvrige Opposition, saa vidt vi have forstaaet, nemlig at vi forlænge dette Standpunkt respekteret af Regjeringen. Vi have imidlertid ikke kunnet

se, at Regjeringen til Dato har taget mindste Hensyn til, hvorledes Vælgerne have stemt ved de foregaaende Valg, til, hvorledes de have paalagt deres Repræsentanter at virke for den Politik, som de ønske gennemført. Naar der saaledes ikke er det rette Grundlag her til Stede, naar der ikke er en saadan gjensidig Agtelse og Respekt for hinandens politiske og forfatningsmæssige Stilling, kunne vi ikke se, at det kan nytte at føre Forhandling med en Regjering, der stiller sig saa afgjort mod Befolkningen. Jeg vil dernæst sige saavel til den høitærede Minister som til det ærede Medlem fra Frederiksborg, at dersom de have troet, og dersom de have ventet, at vi som Arbejdernes Repræsentanter, som nyvalgte Medlemmer her i dette Thing, vare komne herind for at være den Aile, om jeg saa maa sige, der skulde sprænge Oppositionen eller bringe Splittelse ind i den, saa maa jeg berøve de Herrer den Glæde og den Anstuelse, de mulig have haft. Vi ere ikke komne herind derfor, vi ere i politisk Henseende valgte paa det samme Program som den øvrige Opposition, vi staa paa samme politiske Standpunkt, og vi ville gjøre, hvad vi kunne gjøre til, at der bliver ydet kraftig Modstand mod en Regjering, som ikke vil respektere Folkets Ønsker og ikke vil bøie sig for det, vi anse for det eneste Rigtige at bøie sig for, nemlig Valgretten. Med den Regjering, som ikke vil bøie sig derfor, have vi ikke Lyst at føre nogen Forhandling, og man vil aldrig finde os villige dertil.

Forslagsstilleren (Bjessen): Maa jeg tillade mig til Slutning en kort Bemærkning overfor den høitærede Conseilspræsident. Den høitærede Conseilspræsident gif ud fra, at jeg havde rettet et Spørgsmaal til Regjeringen om, hvad Virkninger mit Forslag vilde have fra Regjeringens Synspunkt. Det er for saa vidt ikke rigtigt, et saadant Spørgsmaal har jeg ikke rettet til Regjeringen. Jeg har søgt at forklare den Udtalelse, som tidligere falder fra den høitærede Indenrigsministers Side, og lagt den Forstaaelse deri, som jeg fandt deri, men noget Spørgsmaal har jeg ikke rettet. Den høitærede Conseilspræsident mente, at hvad der var fremkommet, og hvad jeg havde sagt, ikke indeholdt noget som helst for ham nyt, og han fandt ikke Anledning til videre Tilsvær. Jeg kunde sige det samme overfor den høitærede Conseilspræsidents Svar i Dag, at det er ikke noget for os Ukjendt, det indeholder ikke i og for sig noget for os Nyt, og dog maa jeg dertil føie en Modifikation, en Undtagelse eller en Rettelse, det er nemlig det, at det Nye er der kommet til, at vi høre Regjeringens nok